

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem projednal ve veřejném zasedání konaném dne 20. září 2018 v senátě složeném z předsedy Mgr. Tomáše Plhy a soudců Mgr. Pavlíně Müllerové a Mgr. Martina Roubalíka odvolání obžalovaného [REDAKCE] narozeného [REDAKCE] proti rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 22.6.2017, č. j. 6 T 17/2012 – 442

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. ř. se napadený rozsudek **zrušuje** ve výroku o způsobu výkonu trestu odnětí svobody a podle § 259 odst. 3 tr. ř. **se znovu rozhoduje tak**, že se obžalovaný podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Odůvodnění:

1. Napadeným **rozsudkem** Okresní soud v Mostě uznal obžalovaného vinným ze spáchání zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), c) tr. zákoníku, jehož se dopustil tím, že dne 20.11.2011 okolo 13.00 hod. v [REDAKCE] v lesním porostu naproti kruhovému objezdu v ulici [REDAKCE] po předchozí domluvě na sexuálních službách, které mu měla poskytnout poškozená [REDAKCE] tuto odvedl do zchátralého dřevěného domku, a když poškozená požadovala vydání sjednané finanční hotovosti předem, vytáhl z oděvu blíže nezjištěný nůž délky okolo 30 cm, ostří čepele přiblížil k obličeji poškozené s výzvou, aby se svlékla, což ze strachu učinila, přičemž si ponechala kalhotky a žádala obviněného, aby nůž odložil, načež obžalovaný ji zmíněným nožem kalhotky přetřízl a odhodil na hromadu oděvů poškozené a dále se na ní s nožem v ruce domáhal orálního sexu, čemuž poškozená ze strachu vyhověla a následně na ní vykonal sex vaginální i anální, a když na ní požadoval další sexuální praktiky, poškozená využila jeho nepozornosti a z místa činu nahá, oblečena pouze do ponožek, utekla na silnici ke kruhovému objezdu, kde zastavila projíždějící vozidlo a domohla se tak přivolání hlídky Městské policie v Mostě a hlídky Policie ČR, které se na místo dostavily.

Za tento zločin soud prvního stupně obžalovanému uložil nepodmíněný souhrnný trest odnětí svobody ve výměře 4 let se zařazením pro jeho výkon do věznice s ostrahou.

2. Proti všem výrokům tohoto rozsudku podal v zákonné lhůtě obžalovaný **odvolání**. V jeho písemném vyhotovení namítl, že před setkáním s poškozenou měl v peněžence cca 1.500 Kč, které poškozená viděla a snažila se je z obžalovaného tzv. dostat, a to vydíráním, že toho bude litovat, pakliže jí nezaplatí více. Zdůraznil, že u sebe žádný nůž nenosil. Obžalovaný vyzdvihl rozpory ve výpovědi poškozené ohledně popisu pachatele, když on v dané době neměl černou bundu, modré rifle a černé tenisky, účes na tzv. mikádo. Obžalovaný podotkl, že neměl nikde čas se převléknout. Dokonce i svědkyně [REDAKCE] tedy babička jeho družky, potvrdila, že při odchodu od ní byl oblečen do světlé bundy i kalhot s tím, že u něho žádný nůž neviděla. Na fotografii pořízené daný den v porodnici má na sobě béžovou prošivanou bundu a dlouhé vlnité vlasy, které neodpovídají typu tzv. mikáda. Obžalovaný se podívil nad "praxí" poškozené, která jej zavedla na místo styku, aniž by si od něho předem vyžádala finanční hotovost. Svědkyně [REDAKCE] měla uvést, že za poškozenou na daném místě spatřila i jinou osobu, konkrétně muže menší postavy ve světlém oblečení, to se mělo odehrát kolem 3 hodiny odpolední, to však již obžalovaný byl na návštěvě v nemocnici. Obžalovaný by měl mít rovněž své oblečení pošpiněné, jak uvedla poškozená o průběhu styku, to však nebylo zjištěno. Poškozená dále měla proběhnout křovím, aniž by na sobě měla jakékoliv zranění, např. od poškrábání. Svědkyně [REDAKCE] potvrdila, že u obžalovaného měla vidět pouzdro na nůž, avšak v protokolu o zadržení o něm není žádná známka. Na těle poškozené nebyly dále nalezeny stopy po jím tvrzeném odříznutí kalhotek obžalovaným. Dále nesedí časové souvislosti, pakliže se dané jednání podle poškozené mělo odehrát cca ve 13 hodin a celý akt měl trvat 3 minuty, první zpráva o jejím výskytu v okolí místa činu ovšem hovoří až o čase 14,30 hodin, kdy telefonuje na policii řidička [REDAKCE]. Poškozenou by musel zahlédnout řidič či některý z pasažérů běžné linkové dopravy MHD, což se ovšem nestalo. Pro tyto pochybnosti obžalovaný navrhl, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil a zprostil jej podané obžaloby podle § 226 písm. c) tr. ř., případně aby věc vrátil soudu prvního stupně.
3. Krajský soud v Ústí nad Labem podle § 254 tr. ř. z podnětu podaného odvolání **přezkoumal** v napadeném rozsudku zákonnost a odůvodněnost všech jeho výroků, stejně jako správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo. Po přezkoumání napadeného rozsudku z hledisek výše popsaných dospěl krajský soud k následujícím závěrům.
4. **Řízení** předcházející vyhlášení napadeného rozsudku netrpí vadami, které by měly vliv na správnost a zákonnost tohoto rozsudku. Ostatně ani podané odvolání vady ryze procesního charakteru neuvádí.
5. Ohledně **skutkových zjištění** soud prvního stupně v zásadě postupoval podle ustanovení § 2 odst. 5, 6 trestního řádu tak, aby zjistil skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro své rozhodnutí, stejně jako aby provedené důkazy hodnotil jednotlivě i v souhrnu, a to podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu. Krajský soud nepatrně dokazování doplnil tak, aby mu skutková zjištění soudu prvního stupně plně korespondovala, v důsledku čehož je mohl jako správná potvrdit, a to s odvoláním na jejich hodnocení v odůvodnění napadeného rozsudku.
6. Soud prvního stupně nepochybil, vystavěl-li svá skutková zjištění na výpovědích **poškozené**, podporované i dalšími důkazy.
7. V dané věci ani po provedeném dokazování ve veřejném zasedání před krajským soudem nevznikají důvodné pochybnosti o tom, že dne 20.11.2011 okolo 13.00 hod. [REDAKCE] v lesním porostu naproti kruhovému objezdu v ulici [REDAKCE] po předchozí domluvě došlo mezi obžalovaným a poškozenou k poskytnutí sexuálních služeb tak, jak popisovala poškozená,

tedy vaginální, orální i anální technikou. Tyto okolnosti svou výpovědí – *vedle výpovědi poškozené* – potvrdil i sám obžalovaný.

8. Zbývá tedy se vypořádat s – *podle obhajoby spornou* – otázkou, zda-li při uvedených sexuálních praktikách obžalovaný k tíži poškozené užil násilí – *a to prostřednictvím nože* – aby tak působil na její vůli podrobit se nedobrovolně těmto praktikám.
9. Krajský soud ve shodě se soudem prvního stupně dospěl bez důvodných pochybností k závěru o tom, že skutek se stal přesně tak, jak vypověděla poškozená, podle níž soud prvního stupně koncipoval tzv. skutkovou větu napadeného rozsudku.
10. Nelze nevidět, že obžalovaný ve svých výpovědích i v podaném odvolání až přespříliš akcentuje rozpory ve výpovědích poškozené, jež ovšem nejsou tak zásadního rázu, aby ani krajský soud nemohl přiznat poškozené punc věrohodnosti, když ta dlouhodobě, logicky a přezkoumatelně svá vyjádření před orgány činnými v trestním řízení obhájila. Naopak se obhajoba spíše taktně nevyjadřuje k rozporům a nelogičnostem ve výpovědích obžalovaného, stejně jako k řadě usvědčujících důkazů s tím, že obsah řady z nich v podaném odvolání i dezinterpretuje.
11. Obžalovaný – *a v tomto ohledu není a jistě ani nebude žádnou výjimkou* – v rámci své obhajoby spoléhal na až snadné popření věrohodnosti výpovědi poškozené pro aspekt její osobnosti související s jí vedeným způsobem života a společenským postavením či kontakty. Nejednou se v soudní praxi lze setkat se závěrem, že osoby provozující prostituci jsou již jen z tohoto důvodu vyloučeny z podání věrohodné výpovědi, resp. že vůči těmto osobám je možno chovat se způsobem překračujícím zažité společenské konvence.
12. Lze jako *notorietu* předpokládat či spíše dokonce mít za jistou, že poskytování sexuálních služeb v rámci tzv. prostituce probíhá za úplatu, kdy ani nyní posuzovaný případ není žádnou výjimkou. V tomto ohledu je zcela bezvýznamné, zda-li poškozená žádá úplatu před odchodem na místo styku či bezprostředně před ním na místě samém či až po aktu, pakliže takovou úplatu vůbec a bezvýhradně coby podmínku styku žádá. S tímto průběhem byl obžalovaný jistě obeznámen a konec konců na něm vystavěl i část své obhajoby. Provedené dokazování ovšem nasvědčuje postoji a výpovědi poškozené, že obžalovaný jí nehodlal za sexuální služby zaplatit vůbec, pakliže v daný okamžik při sobě příliš finančních prostředků neměl. Rozhodně ne takových, které by postačovaly té nejnižší nabídce poškozené odpovídající částce 300 Kč. Obžalovaný s jím uvažovanou částkou ve výši 1.500 Kč podle podaného odvolání, resp. 1.500-1.600 Kč podle své výpovědi u hlavního líčení přišel až v závěrečné fázi dokazování. Podle krajského soudu tak reagoval na pro něho nepříznivý vývoj důkazní situace. Svědkyně [redacted] (*jejíž výpověď krajský soud se soublasem obžalovaného a státní zástupkyně podle § 211 odst. 6 tr. ř. přečetl, neboť soud prvního stupně při čtení této výpovědi užil nesprávně ustanovení § 211 odst. 2 písm. a) tr. ř., mýlící právě a jen na výslech svědků*) jednoznačně potvrdila, že před odchodem obžalovaného za přítelkyni do porodnice mu poskytla částku 100 Kč, aby pro přítelkyni a dítě mohl cokoliv nakoupit. Obžalovaný tuto částku přijal, což by nečinil – *díky její nikterak vysoké hodnotě* – pakliže by v danou dobu disponoval jím tvrzenou částkou až 1.600 Kč. Byť lze připustit, že od doby opuštění svědkyně [redacted] obžalovaným, jeho styku s poškozenou až po jeho zadržení v porodnici uplynula jistá nezanedbatelná doba, provedené dokazování – *a obžalovaný tak ani v rámci své obhajoby nehovořil* – nepotvrdilo jakoukoliv útratu finanční hotovosti obžalovaným, a to naopak ve vztahu k jeho předešlým návštěvám v porodnici. Přesto při svém zadržení obžalovaný disponoval finanční částkou toliko ve výši 150 Kč. Ta rozhodně neodpovídala představám poškozené o adekvátní hodnotě za poskytnuté sexuální služby. Zbývá snad jen připomenout, že provedené dokazování u poškozené naopak jakoukoliv finanční částku neprokázalo.
13. Obžalovaný si byl dané okolnosti dobře vědom, a právě proto se uchýlil k násilnému vynucení sexuálního aktu na poškozené. O pouzdru na nůž vsutku ve své výpovědi hovořila svědkyně [redacted] tehdy působící jako zdravotní sestra na porodnickém oddělení. Její výpověď

v daném ohledu – a to vzdor odvolací námitce obžalovaného – není nereálná, pakliže tehdy aktuální užívání daného nože – opětovně obžalovaným popřené – potvrdila právě jeho nejbližší osoba, tedy přítelkyně [redacted]. Jak poškozená tak i svědkyně [redacted] daný nůž popsaly zcela shodně, což nemůže být a ani není pouhá náhoda. Obžalovaný měl navíc dostatek času, aby se nože a návazně i pouzdra zbavil, a to ještě před příjezdem policistů, kteří ani jednu takovou věc u něho nezjistili.

14. Výpovědi obou těchto svědkyň dokreslují i další důležitý aspekt viny obžalovaného, a to jeho jednání a psychické rozpoložení při pobytu v porodnici, navazujícím na sexuální akt s poškozenou. [redacted] hovořila o tom, že obžalovaný byl jistě nervózní, neustále se otáčel z okna. Chtěla-li po něm vysvětlení jeho nestandardního jednání, obžalovaný započal vysvětlovat smyšlenou historku o vydírání ze strany „cikánky“, jež po něm požadovala peníze a on jí nevyhověl s tím, že toho bude litovat. Dokonce přítelkyni sdělil, že se bál nepravdivého obvinění ze znásilnění jako u své předchozí přítelkyně. Sám se ptal sestry (pozn. krajského soudu: svědkyně [redacted], zda-li nějaká žena znásilnění nehlásila, což [redacted] potvrdila s tím, že se jí takový případ v praxi stal poprvé a byl zjevně neobvyklý. Obžalovaný v tomto ohledu aktivitu sváděl na svou přítelkyni, tedy že to byl její nápad zeptat se takto personálu. Tato okolnost jen zapadá do mozaiky smyšlenek v uvažování obžalovaného, jenž mohl svou obavu spojit s jakýmkoliv jiným údajným protiprávním jednáním nežli právě se znásilněním, např. vydírání, ublížení na zdraví či jen poškození cti apod. Naopak a opětovně vzdor jeho odvolacím námitkám tento způsob chování lze přisuzovat právě a jen skutečnému pachateli trestného činu znásilnění, jenž je hnán strachem ze svého dopadení, a to na podkladě obvinění poškozené, jež ani krajský soud nemůže označit za křivé.
15. O neblahém psychickém rozpoložení poškozené těsně po činu hovořili jak policisté, s nimiž se dostavila do porodnice, kde zcela spontánně a bezprostředně označila obžalovaného za pachatele daného činu, tak i ti, s nimiž absolvovala ohledání místa činu. Právě zde se podařilo nalézt věci poškozené, která odběhla pro pomoc, oděna pouze a jen do ponožek. Mimo jiné policejní orgán zajistil a zadokumentoval dámské kalhotky, poškozené tak, jak vypovídala poškozená. Úvahy obžalovaného o nezbytném nálezu stop po takovém jednání na těle poškozené, stejně jako po jejím proběhnutí křovinami jsou liché, pakliže ke vzniku těchto stop na jejím těle nemuselo ani dojít, což potvrdili policisté přítomní ohledání porostu v blízkosti místa činu. Stran psychického rozpoložení poškozené krajský soud dále odkazuje na závěry znaleckého posudku PhDr. S. Hubálka, čteného podle § 211 odst. 5 tr. ř. ve veřejném zasedání krajským soudem, z něhož mj. plyne věrohodnost výpovědi poškozené založená na adekvátním prožitku, stejně jako absence poruch vnímání prožitku, jeho zapamatování a návazné reprodukce či prvků lhavosti, konfabulace.
16. Soudě podle závěrečného návrhu obžalovaného, směřujícího k rozhodnutí krajského soudu o jím podaném odvolání, jakož i jeho vyjádření k výpovědi svědkyně [redacted] zacílil svou obhajobu do přítomnosti jiné osoby, jež by se měla daného jednání na poškozené dopustit. Ani této odvolací námitce nemohl krajský soud přiznat důvodnost, pakliže pouze a jen dezinterpretuje provedené důkazy. Obžalovaný vyzdvihoval časové rozpory a nejasnosti při výpovědi poškozené, aniž by vzal důsledně do úvahy vliv svého jednání právě na jednání a okamžité uvažování poškozené, jež výmluvně popisovali právě svědci z řad řidičů vozidel, která poškozenou, pobíhající pouze v ponožkách, na daném úseku míjela. Právě tato okolnost, tedy silný negativní prožitek, podstatným způsobem determinuje, avšak zároveň co do věrohodnosti nutně nezpochybňuje, uvažování, stejně jako reprodukci prožitků poškozené. Poškozená jednoznačně a kategoricky vyloučila své opakované znásilnění na daném místě a v dané době, vždy odlišným mužem. Současně vyloučila postupný dobrovolný a návazně nedobrovolný sexuální styk s odlišnými muži. Její výpověď jako celek shledal krajský soud konzistentní a věrohodnou, když vedle této výpovědi vinu obžalovaného bez důvodných pochybností prokazují další, shora popsané důkazy. Konečně žádný ze slyšených svědků, a to ani

poškozená, avšak ani [REDAKCE] neuvedl, že by krom poškozené na daném místě spatřil jinou, a to i mužskou osobu. V daném ohledu se obžalovaný dopouští dezinterpretace provedených důkazů a jejich tendenčního, jednostranně ve svůj prospěch zaměřeného hodnocení, prostého nezbytného objektivního náhledu.

17. Provedené dokazování ani nepodpořilo úvahy obžalovaného o nutné přítomnosti dalších osob, jež by měly spáchat poškozenou, pobíhající vedle silnice či po ní, např. řidič MHD či jeho pasažéři. S ohledem na odstup doby již není reálné takové svědky zajišťovat. Stejně tak krajský soud odmítl návrh obžalovaného na doplnění dokazování opětovným výsledkem poškozené, kterážto vypovídala opakovaně a o jejíž věrohodnosti nemá krajský soud sebemenších pochyb, jakož i návrh na její nové psychologické vyšetření, pakliže ze shodných důvodů i z důvodu předešlého jejího znaleckého zkoumání jde o návrh důkazu zcela nadbytečného.
18. Konečně pak agresivita jednání obžalovaného plyne z jeho předchozí trestně právní recidivy. Zejména krajský soud vyzdvihuje **rozsudek Okresního soudu v Ostravě ze dne 10.12.2003, č. j. [REDAKCE]** jímž byl obžalovaný – a to ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 29.3.2004, sp. zn. [REDAKCE] – uznán vinným mj. ze spáchání trestného činu znásilnění podle § 241 odst. 1 tr. zákona (jednání ad 1), jenž spáchal rovněž tím, že poškozené přiložil na záda pro ni nezjištěný předmět s tím, že po styku poškozená zůstala velice spoře oděna (*značná podobnost s nyní posuzovanou trestnou činností zůstává nikoliv náhodnou*). Dále vůči těžce poškozené se dopustil trestného činu vydírání podle § 235 odst. 1 tr. zákona (jednání ad 2) a konečně se vůči dalšímu poškozenému dopustil trestných činů výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zákona a ublížení na zdraví ve stadiu pokusu podle § 8 odst. 1 k § 221 odst. 1 tr. zákona (jednání ad 4). Za tyto, jakož i další sbíhající se trestné činy majetkové povahy byl obžalovanému uložen nepodmíněný trest odnětí svobody ve výměře 4 let se zařazením pro jeho výkon do věznice s ostrahou. Obdobně agresivní přístup obžalovaného dále dokumentuje jeho odsouzení **rozsudkem Okresním soudem Karlovy Vary ze dne 8.2.2005, sp. zn. [REDAKCE]** jímž byl uznán vinným ze spáchání trestného činu útoku na veřejného činitele podle § 155 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a), b) tr. zákona. Tedy ani zde užití zbraně v obecném slova smyslu nebylo obžalovanému cizí.
19. V ostatním ohledně skutkových zjištění krajský soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku, s nímž se ztotožnil. Jiné důkazy ke spolehlivému zjištění tzv. skutkového stavu nebylo nezbytné provádět, když poškozená byla opakovaně vyslechnuta, její výpověď i krajský soud zhodnotil jako věrohodnou, konzistentní, logickou a odpovídající dalším usvědčujícím důkazům, včetně závěrům znaleckého posudku k její osobě, že neshledal nutnost opakování tohoto výsledku a tzv. sekundární viktimizace poškozené.
20. **Právní kvalifikace** jednání obžalovaného učiněná soudem prvního stupně je správná, pročez na její odůvodnění krajský soud odkazuje na str. 9 napadeného rozsudku. Škodlivost jednání obžalovaného díky své intenzitě a povaze a závažnosti, jež vykazují značný aspekt, již přesahuje mantinely ustanovení § 12 odst. 2 tr. zákoníku o tzv. subsidiaritě trestní represe tak, aby na toto jednání mohlo být reagováno prostředky mimotrestními.
21. Krajský soud neshledal – *až na drobnou a spíše formální okolnost* – pochybení ani ohledně úvah soudu prvního stupně o **druhu a výměře trestu**, v jejichž rámci soud prvního stupně důsledně aplikoval ustanovení § 37 an. tr. zákoníku. Rovněž zde krajský soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku na str. 9, jakož i na výklad ohledně recidivy obžalovaného podaný shora. Na rozdíl od soudu prvního stupně krajský soud na straně obžalovaného shledal přítěžující okolnost právě v podobě recidivy, a to i speciální, jak se o ní zmínil shora. Proto ani časový odstup od spáchání vytykané trestné činnosti nemohl změnit nic na správnosti, zákonnosti a přiměřenosti úvah soudu prvního stupně o nezbytnosti uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody. Obžalovaný byl ohrožen trestem odnětí svobody ve výměře od 2-10 let. Soud prvního stupně zvolil tuto výměru mírně pod polovinou zákonné trestní sazby, v níž dostatečným

způsobem zhodnotil právě dobu uplynulou od spáchání trestného činu. Naopak pro výraznou recidivu obžalovaného nebylo možno danou výměru zkrátit či uvažovat o ryze výchovném druhu trestu.

22. Objektivní pochybení, tedy nezávislé na postupu soudu prvního stupně, ovšem nastalo při aplikaci ustanovení § 56 odst. 2 tr. zákoníku ohledně zařazení obžalovaného pro výkon uloženého trestu do věznice s ostrahou. Toto ustanovení tr. zákoníku doznalo v době od vyhlášení napadeného rozsudku do dnešního dne výrazných změn, a to v důsledku nabytí účinnosti novely trestního zákoníku ke dni 1.10.2017, provedené zákonem č. 58/2017 Sb. Podle tohoto ustanovení se nyní nově trest odnětí svobody vykonává diferencovaně ve věznici s ostrahou (*písm. a*) nebo se zvýšenou ostrahou (*písm. b*). Podle čl. II, bodu 2 přechodných ustanovení k této novele pak soudy (*prvostupňové či odvolací*) při rozhodování o způsobu výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody uloženého za trestný čin spáchaný přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona (*tedy ode dne 1.10.2017*) použijí § 56 trestního zákoníku, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. S ohledem na skutečnost, že nový pojem „ostrahy“ v sobě nyní slučuje dosavadní pojmy „dohledu, dozoru i ostrahy“, je aplikace ustanovení § 56 odst. 2 tr. zákoníku po novelizaci pro pachatele i příznivější, neboť konkrétní zařazení se návazně provádí podle míry vnějšího a vnitřního rizika odsouzeného, jenž může být zařazen do jednoho ze tří oddělení (*s nízkým stupněm zabezpečení, se středním stupněm zabezpečení či s vysokým stupněm zabezpečení*). Mohou tak nastat situace, kdy by podle původního znění § 56 odst. 2 tr. zákoníku byl pachatel zařazen pro výkon trestu odnětí svobody do věznice s ostrahou, ačkoliv nyní by mohl tento trest vykonávat v nízkém stupni zabezpečení, tedy de facto v režimu odpovídajícím dozoru či dokonce dohledu. V nynější podobě tak věznice s ostrahou představuje nejmírnější typ.
23. Krajský soud proto podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. ř. napadený rozsudek **zrušil** ve výroku o způsobu výkonu trestu odnětí svobody a podle § 259 odst. 3 tr. ř. znovu **rozhodl** tak, že se obžalovaný podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice s ostrahou**.
24. Jinak zůstal napadený rozsudek nedotčen.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti odsuzující části tohoto rozhodnutí **lze** podat **dovolání**. Dovolání **může** podat nejvyšší státní zástupce, a to ve prospěch i v neprospěch odsouzeného pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí, a odsouzený pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, které se ho bezprostředně dotýká. Odsouzený **může** podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce. Podání odsouzeného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se **nepovažuje** za dovolání, byť by tak bylo označeno. Dovolání **lze** podat ve lhůtě **dvou (2) měsíců** od doručení rozhodnutí, proti kterému směřuje, a to u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (tj. Okresní soud v Mostě). O podaném dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně. Dovolání **musí** obsahovat (vedle obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 tr. ř.) i údaje, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen uvést, zda dovolání podává ve prospěch či v neprospěch odsouzeného. Rozsah a důvody dovolání **lze** měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Náklady trestního řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí **10.000 Kč**.

Ústí nad Labem 20. září 2018

Mgr. Tomáš Piha v. r.
předseda senátu

**Miroslava
Žáková**

Digitálně podepsal Miroslava
Žáková
Datum: 2019.01.04 07:51:39
+01'00'

Vypracoval soudce:
Mgr. Martin Roubalík v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Žáková.